

Jerzy Ignacy Skowroński

1901 – 1986

Urodzony w Humaniu. W młodości krzewiciel i organizator skautingu. Od 1918 r. w Warszawie. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Uczeń prof. K. Drewnowskiego. W 1939 r. adiunkt stabilizowany z tytułem doktora nauk technicznych (1937) i zaawansowaną rozprawą habilitacyjną.

Na Dolnym Śląsku od 26 kwietnia 1945 r. z osobistego przemysłanego wyboru. W okresie maj 1945 – marzec 1946 dyrektor Dolnośląskiego Zjednoczenia Energetycznego. Na Politechnikę Wrocławską przeszedł w kwietniu 1946 r. obejmując kierownictwo Katedry Wysokich Napięć. Dziekan Wydziału (1946/47 i 1949/50). Obok prof. K. Idaszewskiego główny współautor samodzielności Wydziału. Inicjator i realizator budowy dwóch nowych gmachów P.Wr. (D-1 i D-2).

Twórca szkoły naukowej Materiałoznawstwo Elektryczne i Elektrotechnologia oraz Wrocławskiego Oddziału Instytutu Elektrotechniki tej specjalności. Wypromował 18 doktorów nauk technicznych, z których większość uzyskała tytuły profesorów i utworzyła samodzielne kierunki kształcenia.

Doktor h.c. Politechniki Wrocławskiej. Członek rzeczywisty PAN. Laureat tytułu „Budowniczy Wrocławia”. Członek honorowy SEP.

Spoczywa na cmentarzu przy ul. Bujwida we Wrocławiu.